

ન્યુગ ઓફ ગાંધીનગર ટૈનિક સાહિત્ય સ્પર્ધા : અહેવાલ: જ્ઞાન કૃપારિયાં

ન્યુગ ઓફ ગાંધીનગર
એકોકિન સ્વદ્ધા
કુંવારી માતા-- "કુંતી"

(રાનિનો સમય છે.કુરુક્ષેત્રના મેદાનમાં ચોતરફ શૂદ્ધીની રાજ્યાનોનાં અને અગણિત સૈનિકોનોનાં શાળ પથરાયેલા પડ્યા છે. એમાં એક રથની ભાગુંના દાંલીની કદણીનું શાલ પણ પડેલું છે. ને ત્યાં રક્તાં-રક્તાં કુંતીનો પ્રવેશ થાય છે.....)

કદણીનો શબદને જોઈને ભગન હુદાએ આંસુ સારતી કુંતી તેની નજરીની જરૂરી જરૂરી ને હુદાએ છે...." મારાં લાલા પુર ! મારી અણાસમજ ને જિજાસાનો પરિણામે જ તારો જન્મ થયો. દુર્ઘાસા મુનિએ આપેલ મંગો વિશે મને શંકા થઈ ને મે કુઠુલુવણ સૂર્યમંગ અણાસા, પરિણામે હું કુંવારી માતા બની !! લોટા એક રાણી કુંવારી માતા બને એટલે સમાજમાં તેની અને તેના કુઠળી ભદનામી થાય એ વિચારાનું જ હું ખૂબ કરી ગઈ. ને જ ક્ષેત્રે મે તને ત્યાગવાનો નિષય કર્યા.... મને આજે પણ યાદ છે કે સૂર્યના તેજોભાગથી જન્મેલો હું જન્મભાત કવચકુંકા માં કેટલો સોહામણો લાગતો હતો. તારા મુખ પર સૂર્ય જેવી જ તેજસ્વિના હતી. પરંતુ.... હું...એક લાયારને વિવશ જન્મની.... તને મારી પાસે રાખી શકું એમ નહીંતી. તેથી કાળજીનું પર પથર મૂકીને મે તને એક મંજૂલામાં સુપાડાવી ને જગમાં વહાની દીધો....લા... હું તારી માતા તે દિવસે કુમાતા બની ગઈ....લા...).

નેટા!! રાજ્યકુમારોની કસોટી સમયે જ્યારે મે તને દુર્ઘાસાનું જોયો ત્યારે મારાં હુદા એક ધબકાર ચૂકી ગયું. મારી મમતા ચિંતાની ડિટી પરંતુ ત્યારે પણ દુર્ઘાસાની અને રાજ્યપરિવારની માનમાર્યાદાની દિવાનું હું તોડી ન શકી ને ફરીથી મે મારી મમતાનું ગાળું દબાવી દીધું.....

મારાં લાલા પુર, સમગ્ર જીવન હું તારી ઓણામ મારે ગ્રામ્યાતો હતો. દુર્ઘાસા તન સૂતપુષ્ત કહીને અપમાલિત કરતી રહી ને તારી આ મા વિવશ બનીને જોતી રહી... તારી આ અણાસાની માને માફ કરી એ બેટા!!!!!! એક તેજાની સૂર્ય પુરાની આ હુર્દા. મારે કારદો જ થઈ છે... તારાં જગમાં મે તારો ત્યાગ ન કર્યો હીંત તો તું આજે જુવિત હોત અને પાંચ પાંડવોનાં જ્યોષ ભાતા તરીકે રહી. તું તો મહા દાનેશ્વરી થઈને જગમાં અમર થઈ ગાયો મારા પુરા! તારા જેવા શ્રેષ્ઠ વીરચુપુરેને પામીને હું ખેણાર ધાર્ય થઈ. પણ તારાં જગમાં રહ્યાને દુધાપીને મે જ તને મૃત્યુની ગોદમાં મોકલ્યો છે...લા મે જ..... તારા મૃત્યુની જ્યાબદાર હું છું... તારી માતા..... હું જાણું છું હેઠ આ દેવનાનો આ અશુષુઓનો કોઈ થઈ નથી... વિકાર છે નહે.... મારી મમતાને...પણ હું તારી માતા... તારી ક્ષમા ચાહું છું...બની શકે તો તારી આ કુમાતાને ક્ષમા કરજે વત્સ... તું તો દાનવાર છો વત્સ.... ક્ષમા વીરસ્ય ભૂષણમ....

(કણાના માથે હુદા ફેરીને રોતાં રોતાં સેઝ પરથી નીકળી જતું.....)

ડૉ. રેખા શાહ

: વિલાગ- ગાંધી(એકોકિન)
શીર્ધક-'ધેલી'

(આધેડ વધની કંચન હાથમાં પથરાર લઇને નાના બાળકોની સાથે)

શું કહું મને? ગાંડી? ઉલા રહો તો હમાણાં તમારી મને કહું છું. અરે કંચન ગાયો મારો સિતુલનું તમારાં થાય? આ જુઓ મારા સિતુલની આછા કલાનો શર્ટ બગાઝીઓ? શું ખી..ખી..કરો છો. આ ડાદા નથી દેખાનો? વળી પાછું ગાંડી કોઈનું? આજ તો તમારી મને કહી જ છે.

ન્યુગ ઓફ ગાંધીનગર

વિલાગ : ગાંધી

એકોકિન લેખન : (ભીખ પિતામહ)

ચારાગીના સમયે ભાણશાચા પરથી વિચાર મળન થઈ

ભીખ પિતામહ(ધાયાલ અપસ્થામાં ઊભા થવાના આભાસ સાથે)

કુરુક્ષેત્રમાં ડિના રહી એકલા વિલાપ કરતાં દેખાય છે ઈશ્વરભૂતનું વરદાન હોવા છાતાંથ આજ રણભૂમિમાં

ચાલ સિતુલ તને પાછો નવડાવયો પડશે. હજુ જમવાનું બાકી છે ને? પછી સુઈ જે મારો ડાણો દીકરો હો. (ખાલી હાથ પકડી લઈ જાણી એકિંગ) અરે વાદ, મારાં દીકરાચે જમી પણ લીધું. ચાલ, તને સુપાડાવી દઈ. તમે મારાં દેવના દીધેલ છો...

(બાંની તરફ જોઈને)

વળી પાછો આચાવા તરે? જોતાં નથી મારો દીકરો સુઈ જાય છે. જાવ ભાગો તમારાં ઘરે. બાંની માંથી ડોકા ન કાટો સુધી મારાં દીકરાને. શું બોલ્યા? દિપુ અને સોણુ? મારો દીકરો મણી ગયો છે? એનું બોલાય? મરે એના દુર્ઘાને. આ જુનો કેવો મારી ભાગુંના સૂતો છે. ડેવી નિંદા આપે છે. એવો કથો ગુનો શું? દિપિનાપુર માટે; મારા પિતા માટે; મે લીધેલ નીખ પ્રતિના - એ મારો વાંક?

મારાં તો આજુ જીવન મે માતૃભૂમીની સેવામાં અપણા કર્યું અને દુધના રાજ્યની રેખા અને રક્ષા કર્યાની લીધેલ પ્રતિનાપુર રાજ્યની સેવા અને રક્ષા કર્યાની લીધેલ પ્રતિનાપુર રાજ્યની એવી લીધેલ પ્રતિનાપુર માટે.

આએ આ નીચાને ધારાદાર મરણ પદ્ધારી; આ ભાણશાચા શું કામ? મારો એવો કથો ગુનો શું? દિપિનાપુર માટે; મારા પિતા માટે; મે લીધેલ નીખ પ્રતિના - એ મારો વાંક?

મારાં તો આજુ જીવન મે માતૃભૂમીની સેવામાં અપણા કર્યું અને દુધના રાજ્યની રેખા અને રક્ષા કર્યાની લીધેલ પ્રતિનાપુર રાજ્યની એવી લીધેલ પ્રતિનાપુર માટે.

પૂજા (અલકા)કાનાણી.મીઠાપુર.

: ન્યુગ ઓફ ગાંધીનગર
એકોકિન: ભારત

આર્ય સુમંત, આ નગરજનો મારાથી દુખી છે? કેમ મને નફરાતરીની જરૂરો હોઈ રહ્યા છે?

મહેલામાં જરૂરીને વાત.

સારં.

મા, મારા રામ કર્યા છે? સીતા મા અને લક્ષ્મણ કેમ નથી? આજે મહેલામાં ચાલો બાજુ નિરખ શાંતિ કેમ છે? પિતાજુ અને માતાજુ કર્યા છે?

આર્ય સુમંત કરે છે કે પિતાજુ સ્વર્ગલોક પામણા. એટલે મને માના નાં ધોરણી બોલાયો છે. પણ પિતાજુને કર્યા રાખાં છે? ચોક્કસ આ ભાગાં મારાથી કર્દી છુપાવો છે.

આર્ય સુમંત તથે, તો કહો આ બધું કંઈ રીતે થયું?

? શું? મારી માતાને પૂરું.

ચાલ, કેચેચી માતાને પૂરું.

મા, આ મંથરા આચારી ઉત્તારી તારા મને અનોદ્યાના નાં ધોરણી લોચાનો રામ..

સારું જ છે. પણ કર્ય રીતે?

મારા પિતાજુ પાસે ને વધનમાં ભરતને અયોદ્ધાની બાજી અ

